

[Rager.]

ordinære Foranstaltninger og henviser til den ordinære Vej. Der er ingen Grund for os til at have nogen Art af Mistillid til Domstolene, heller ikke den, at Højesteret ikke formaar at se ud over det rent juridiske Ord; det har Højesteret ofte vist, at den har Mulighed for og Evne til at gøre.

Naar man ser paa Sagen, maa man sige til sig selv: Hvorledes ønsker Staten, de Embedsmænd, der virker i dens Tjeneste, skal optræde? Staten maa virkelig ønske, at Embedsmændene varetager Statens Interesser, og ogsaa, at de Embedsmænd, der har Lejlighed til det, varetager Statens Interesser paa forretningsmæssig Basis, naturligvis paa fair forretningsmæssig Basis. Men vi maa ikke ved at lytte for meget til, hvad den, der har gjort Forretning med Staten, klager over, stille Embedsmændene i en saadan Situation, at de nærmest føler det, som om vi er villige til at lytte med mistænksomt Sind til, hvad der bringes frem.

Jeg spørger mig selv: Hvilken Interesse skulde Embedsmændene have haft i at foretage saadanne ulovlige og forbryderiske Transaktioner, som der her tales om? Skulde en Embedsmand, der maaske havde begaaet en Fejl straks, virkelig gaa videre og begynde at forfalske Segl, radere paa Planer? Det er lidt vanskeligt for mig at tro det; jeg tør ikke forsværge, at det ikke er muligt, men jeg henstiller dog: Er det ikke lidt vanskeligt at tro paa det? Hvis jeg saa siger: Ja, men saa da den anden Part? Hvis jeg vil prøve at danne mig et Billede, saa ser jeg en Forretningsmand, der afslutter en Kontrakt, hvortil hører en vedhæftet Plan, og som ikke sørger for straks, naar han slutter og underskriver, at baade han og den, han slutter Kontrakt med, begge skriver deres Navne paa en Plan, paa hvilken der naturligvis ikke er raderet. Jeg ser en Mand, der ikke viser særlig Forretningsdygtighed, da han afslutter Kontrakt, en Mand, der rammes, saa vidt jeg forstaaer, af økonomiske Vanskeligheder uden egen Skyld kort efter, og som derefter gennem Aarene er i Besiddelse af mere Forretningsdygtighed tilsyneladende — men maaske ikke helt den, man altid kalder for fair Forretningsdygtighed —, end man skulde tro han var, da han sluttede Kontrakten. Jeg siger heller ikke, at dette er rigtigt, men jeg siger, at man kan lige saa vel danne sig det ene Billede som det andet, og jeg har ønsket at trække dette Billede op som Modvægt, fordi det andet, der

vendte Brodden mod Embedsmændene, har været trukket saa stærkt op i Dag.

Der er en Mulighed for Fabrikant Jacobsen til at fortsætte denne Sag ad normal Vej gennem Henvendelse til Landets højeste Domstol.

Jeg anbefaler, at man slutter sig til den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard har fremsat paa egne og mine Vegne, og hvorefter Rigsdagen ikke foretager en overilet og ekstraordinær Handling i en Sag af denne Art.

Oluf Pedersen: Dette, at man ønsker, at Rigsdagen skal gaa ind i Spørgsmaal, der rettelig bør have en juridisk Afgørelse, forekommer mig at være forkert. Rigsdagens Opgave maa være at foretage de fornødne Indgreb over for Fejl, som er begaaet af Ministrene. Saa vidt jeg kan se, har Ministrene ikke begaaet Fejl i denne Sag. Saa vidt jeg kan se, maa det være rigtigt, naar den højtærede Justitsminister afviser, som han har gjort, og med den Begrundelse, at der er en Byretsdom, som ikke er appelleret.

Det har her under Debatten været gjort gældende, at denne Dom ikke blev appelleret, fordi Hr. Jacobsen frygtede Fængselstraf, hvis den blev appelleret. Rigsdagen kan ikke godkende denne Begrundelse. Det maa være saadan, at man kan appellere en Dom uden at have Risiko for at blive uretfærdig dømt, og man maa ogsaa gaa ud fra, at Hr. Jacobsen ikke vilde blive dømt, hvis det ikke var retfærdigt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Erstatning er det gjort gældende, at den Afgørelse, der blev truffet, foregik under Tvang. Det er ikke nemt at afgøre, hvorvidt det var under Tvang eller ikke, men hvis en saadan Afgørelse er truffet i en Tvangssituation, vilde der være Mulighed for ogsaa for Domstolene at gøre gældende, at det ligger saadan, og saa vil Domstolene tage Hensyn til det. Det forekommer mig, at man ikke ved en Afgørelse svarende til den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen, kan underkende Landets Domstole.

Forespørgeren (Svend E. Johansen): Jeg haaber, Tingets ærede Medlemmer vil forstaa, at jeg ikke med særlig Iver kaster mig over Udtalelserne fra den ærede sidste Ordfører. Jeg vil blot lige rette en Fejltagelse i det, han fremsatte, da han sagde